

over 5,300 Kr., men vedkommende har kun faaet 3,100 Kr. i Statslaan. Ejendommen blev vurderet til 4,000 Kr.; der var lidt Arvefæste derpaa, og Arvefæsteafgiften blev fradragen. Det Beløb, Manden fik, var altsaa 3,100 Kr. i en Ejendom, som har kostet 5,300 Kr. Det siger sig selv, at naar en saadan Mand kun er i Besiddelse af Tiendedelen, sidder han efter sine Forhold med en meget stor Privatgæld, som vil trykke ham, saa længe han lever. Jeg synes, at den Slags Ting taler tydeligere end de Ord, jeg er i Stand til at fremsætte. Vi maa se at finde en Udvej, saaledes at vi kunne komme disse Folk til Hjælp. Jeg takker endnu en Gang de ærede Medlemmer, der have støttet denne Tanke. Maa jeg endnu om Litra h sige, at man ved denne Bestemmelse afskærer de flinke Sparere fra at komme i Betragtning, samtidig med at man i §§ 22 og 23 ogsaa aabner Adgang for meget velhavende Folk til at komme ind under Loven. Jeg hørte ikke den højtærede Minister udtale sig om dette Punkt. Mig forekommer der at være en betydelig Inkonsekvens i §§ 22 og 23 sammenholdte med Litra h.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 13 skal jeg henholde mig til, hvad jeg sagde i Gaar, jeg har ikke videre at tilføje hertil. Ændringsforslaget under Nr. 19, at 2det Stykke af § 9 udgaar, hørte jeg ikke den højtærede Minister udtale sig om. Jeg maa ogsaa for dette Ændringsforslags Vedkommendn sige, at jeg fuldt ud fastholder min Stilling, og jeg henholder mig i alt væsentligt til, hvad det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen), der jo er Medforslagsstiller paa dette Punkt, udtalte om denne Sag. Jeg forstaar ikke denne Indskrænkning, og jeg forstaar ikke denne Tilkendegivelse fra Lovgivningsmagts Side af, at det er nok, at den vedkommende Husmand har en Besætning, der svarer til $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Værdi, ja, det er endda ikke alene Besætningen, der ikke maa overstige $\frac{1}{10}$, men det gælder ogsaa Inventariet. Man tilsiger dem i det foregaaende Stykke af Paragraffen $\frac{9}{10}$ i Statslaan af, hvad Jorden, Bygningerne og Besætningen samt Inventar ere værd, men kommer saa med en indskrænkende Bestemmelse, der siger, at han i intet Tilfælde maa faa ud over, hvad Jorden og Bygningernes Opførelse have kostet, d. v. s. at Tiendedelen, altsaa f. Eks. 500 Kr., i Tilfælde af, at Ejendommens Værdi var 5,000 Kr., skulde være nok baade til Besætning og Inventar. Man skulde ikke tro, at man sad i en Forsam-

samling af Landboere, der vidste Besked med det, som er Livsbetingelsen og Livsnerven for disse Husmænd, nemlig at de have en stor og god Besætning; man skulde ikke tro, at et saadant Forslag var til at gennemføre i dette Ting, der saa overvejende bestaar af Repræsentanter for Landbruget.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg endnu en Gang anbefaler at stemme for Mindretallets Forslag under Nr. 5, 13 og 19.

Harald Jensen: Efter at den højtærede Landbrugsminister har udtalt sig om Ændringsforslaget under Nr. 22, der gaar ud paa at give Tillægslaan til de Husmandsbrug, der oprettes paa raa og uopdyrket Jord, finder jeg Anledning til at tage dette tilbage, idet den ærede Landbrugsminister jo har ment at kunne ordne dette Forhold ad en anden Vej, og jeg vil saa først oppebie at se, hvilket Resultat der kommer ud deraf. Jeg tillader mig altsaa at tage Ændringsforslaget under Nr. 22 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 22 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er bortfaldet.

Harald Jensen: For øvrigt har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Den Diskussion, der har været ført, siden jeg havde Ordet sidst, giver mig ikke Anledning til at udtale ret meget. Jeg maa dog gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister udtalte sig om vort Ændringsforslag, der gaar ud paa offentligt Fæste, og han bebrejdede os, at det var mangelfuldt, at det henlagde den væsentligste Magt i Ministerens Haand, og at det enten maatte være begrundet i stor Tillid til Ministeren eller var en Falliterklæring, naar Forslaget var formet saaledes. Jeg kan sige den højtærede Minister, at ingen af Delene er Tilfældet. Formaålet har ganske simpelt for Mindretallet været at faa dette Spørgsmaal ind i Folketinget og faa en Afstemning derover for at se, hvorledes Stemningen var derfor, og for i det hele taget at holde Tanken om offentligt Fæste fast under Behandlingen af denne Lov. At det ikke er nogen Falliterklæring, men at vi magtede at skrive saadanne Regler, tør jeg nok paa-staa. Men jeg indser ikke, at det er nogen Nytte til, naar det her ved 2den Behandling viser sig, at Tinget slet ikke vil være